

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
11. november 2016

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-562/14 P	Sverige mod Kommissionen (appel) Appel af sag T-306/12, Spirlea mod Kommissionen.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	17.11.16
C-6/16	Eqiom et Enka 1) Når en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990, kan der da foretages prøvelse af de retsakter eller overenskomster, der er truffet for at gennemføre denne mulighed, i forhold til den primære EU-ret? 2) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 2, der giver medlemsstaterne en vid skønsmargin til at fastslå hvilke bestemmelser, der er »nødvendige for at hindre svig og misbrug«, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat vedtager en mekanisme, der tilsigter at udelukke udbytte udloddet til en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af Unionen, fra fritagelsen, medmindre denne juridiske person behørigt kan dokumentere, at kæden af ejerandele ikke har som hovedformål eller som et af sine hovedformål at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen? 3) a) Hvis ovennævnte mekanismes forenelighed med EU-retten ligeledes skal vurderes i forhold til traktatbestemmelserne, skal denne, henset til genstanden af den pågældende lovgivning, da undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 43 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, selv om det udbyttomodtagende selskab gennem en kæde af	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Skatteministeriet Kammeradvokaten	Mundtlig forhandling	30.11.16

	ejerandele, der blandt andet har som hovedformål at opnå fritagelse, direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i tredjelande, som ikke kan påberåbe sig etableringsfriheden? b) I benægtende fald, skal denne overensstemmelse så undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 56 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 4) Skal ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder fritagelsen for kildeskat for udbytte, der er udloddet af et selskab i en medlemsstat til et selskab etableret i en anden medlemsstat, når modtageren af dette udbytte er en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af EU, medmindre denne kan dokumentere, at hovedformålet, eller et af hovedformålene, med kæden af ejerandele ikke er at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen?			
C-668/15	<p>Jyske Finans</p> <p>1. Skal forbuddet mod direkte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse i artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle, uanset race eller etnisk oprindelse fortolkes således, at det er til hinder for en praksis som den i den foreliggende sag, hvorefter personer, der er født uden for Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein, behandles ringere end personer, der er født i Norden, en medlemsstat eller Schweiz eller Liechtenstein i en tilsvarende situation? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, udgør en sådan praksis – med mindre den er objektivt begrundet i et legitimt mål, og midlerne til at opfylde det er hensigtsmæssige og nødvendige - da indirekte forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse som fastsat i artikel 2, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv nr. 2000/43/EF? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, vil en sådan praksis principielt kunne retfærdiggøres som et hensigtsmæssigt og nødvendigt middel til varetagelse af det skærpede kundelegitimationskrav, som er fastsat i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet Beskæftigelsesministe- riet Erhvervs- og Vækstministeriet Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet Forbrugerombuds- manden Vestre Landsret</p>	GA	01.12.16

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-258/15	<p>Salaberria Sorondo</p> <p>Er fastsættelsen af en øvre aldersgrænse på 35 år som betingelse for deltagelse i en udvælgelsesprøve med</p>	Beskæftigelsesministe- riet	Dom	15.11.16

	henblik på ansættelse som betjent ved politiet i den selvstyrende baskiske region forenelig med fortolkningen af artikel 2, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 6, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 200/78/EF af 27. november 2000?			
C-4/16	J.D. Skal begrebet energi fra vandkraft som vedvarende energikilde, der anvendes i artikel 2, litra a), sammenholdt med artikel 5, stk. 3, og 30. betragtning til Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. [org. s. 2] april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16), udelukkende fortolkes som energi, der er produceret på vandkraftværker ved udnyttelse af hældning på overfladevand, herunder floder, eller også energi, der er produceret på et vandkraftværk (der hverken er et pumpekraftværk eller er udstyret med pumpefunktion), der er placeret et sted, hvor en anden virksomheds industrispildevand udledes?	Energistyrelsen	GA	15.11.16
C-316/15	Hemming Når en person, der ansøger om tilladelse eller fornyelse af en tilladelse til at drive sexvirksomhed, skal betale et gebyr bestående af to dele, hvoraf den ene vedrører den administrative behandling af ansøgningen og ikke kan tilbagebetales, og den anden vedrører forvaltningen af tilladelsesordningen og kan tilbagebetales, hvis tilladelsen ikke udstedes: (1) betyder kravet om betaling af et gebyr, herunder den anden del, der kan tilbagebetales, som et EU-retligt spørgsmål og uden videre, da, at de indstævnte havde en udgift til deres ansøgninger, som var i strid med artikel 13, stk. 2, i direktiv 2006/123/EF om tjenesteydelser i det indre marked, for så vidt som dette gebyr oversteg enhver omkostning, som Westminster City Council måtte have til behandling af ansøgningen? (2) afhænger en konklusion, om at et sådant krav skal anses for at indebære en udgift – eller i givet fald en udgift, der overstiger Westminster City Councils omkostninger til behandling af ansøgningen – af virkningen af yderligere (og i bekræftende fald hvilke) omstændigheder, f.eks.: a) beviser, der godtgør, at betalingen af den anden del, der kantom tilbagebetales, påførte eller kunne påføre en ansøger visse udgifter eller tab, b) størrelsen af den anden del, der kan tilbagebetales, og det tidsrum, hvor den tilbageholdes, inden den tilbagebetales, eller c) enhver besparelse i Westminster City Councils omkostninger til behandling af ansøgninger (og dermed den del, som ikke kan tilbagebetales), som skyldes, at alle ansøgere skal forudbetale et gebyr bestående af begge dele?	Miljøstyrelsen	Dom	16.11.16
C-301/15	Soulier og Døke Er de ovenfor anførte bestemmelser i direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 til hinder for en ordning som den, der redegjort for i nærværende afgørelses	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet	Dom	16.11.16

	<p>præmis 1, der overlader udøvelsen af retten til at tillade digital reproduktion og tilgængeliggørelse af »udgåede bøger« til godkendte rettighedsforvaltningsselskaber, samtidig med at den tillader ophavsmændene til disse bøger eller deres retssuccessorer at modsætte sig udøvelsen af denne ret eller at bringe den til ophør på de betingelser, som er fastsat heri?</p>			
C-216/15	<p>Betriebsrat der Ruhlandklinik</p> <p>Sagen vedrører: Finder artikel 1, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde anvendelse på udsendelse af et foreningsmedlem til en anden virksomhed med henblik på at udføre arbejdsopgaver efter dennes faglige og organisatoriske instrukser, hvis foreningsmedlemmet ved sin indmeldelse i foreningen har forpligtet sig til at stille sin fulde arbejdskraft til rådighed også for tredjemand, hvorfor medlemmet modtager en månedlig betaling fra foreningen, som beregnes efter de sædvanlige kriterier for den pågældende virksomhed, og foreningen til gengæld for udsendelsen modtager refusion af personaleomkostninger for medlemmet samt et administrationsgebyr?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	17.11.16
Forenede sager T-694/13 og T-2/15	<p>Ipatau mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2013/534/FUSP af 29. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2012/642/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1054/2013 af 29. oktober 2013 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	23.11.16
C-442/14	<p>Bayer CropScience et Stichting De Bijenstichting</p> <p>De præjudicielle spørgsmål vedrører anvendelsesområdet for termen »emissioner til miljøet» samt i forlængelse heraf fortolkningen af miljøoplysningsdirektivets artikel 4, stk. 2, for så vidt angår begrebet »emissioner til miljøet».</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Dom	23.11.16
C-314/15	<p>Grækenland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Kommissionens afgørelse af 23. marts 2015, SA.28876 (2012/C) (ex CP202/2009) vedrørende den statsstøtte, som Grækenland indrømmede selskaberne Stathmos Emporevmatokivotion Peiraia & Cosco Pacific Limited, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	Dom	23.11.16
C-662/15	<p>Lohmann & Rauscher International</p> <p>Skal artikel 1, stk. 2, litra f), artikel 11, bilag I, punkt 13), og bilag VII, punkt 3), sidste led, fortolkes</p>	Sundheds- og Ældreministeriet Lægemiddelstyrelsen	Dom	24.11.16

	således, at distribution af medicinsk udstyr under klasse 1, som fabrikanten har ladet gennemgå en procedure for overensstemmelsesvurdering og lovligt forsynet med CE-mærket, kræver en yderligere procedure for overensstemmelsesvurdering, hvis oplysningerne vedrørende lægemiddelnummer (Pharmazentralnummer) på det medicinske udstyrs ydre emballage er blevet klæbet over, den påklæbede etiket indeholder oplysninger om importøren og det ham tildelte lægemiddelnummer, og de øvrige oplysninger stadig er synlige?			
C-645/15	<p>Bund Naturschutz in Bayern et Wilde</p> <p>I. Sagerne udsættes. II. I henhold til artikel 267 TEUF indhentes en præjudiciel afgørelse fra Den Europæiske Unions Domstol af følgende spørgsmål: 1. Skal punkt 7, litra c), i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (herefter: »VVM-direktivet«) fortolkes således, at bestemmelsen også omfatter udvidelse af eksisterende veje med mindst fire kørebaner? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: [Org. s. 3] Er punkt 7, litra c), i bilag I til VVM-direktivet mere specifik end punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet, og har denne bestemmelse derfor forrang? 3. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares benægtende: Forudsætter begrebet »motortrafikvej« i punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet, at det relevante vejafsnit er en international hovedtrafikåre som omhandlet i ECE-aftalen om internationale hovedtrafikåre? 4. Såfremt det første, det andet eller det tredje spørgsmål besvares benægtende: Finder begrebet »anlæg« i punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet anvendelse på en vejudvidelse, hvor den eksisterende linjeføring ikke ændres væsentligt? 5. Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Forudsætter begrebet »anlæg« i punkt 7, litra b), i bilag I til VVM-direktivet en mindstelængde for det pågældende vejafsnit? Skal der i bekræftende fald være tale om et ubrudt vejafsnit? Udgør mindstelængden i bekræftende fald mere end 2,6 km ubrudt eller – hvis længden af flere, ikke ubrudte vejafsnit skal lægges sammen – mere end i alt 4,4 km? 6. Såfremt det femte spørgsmål besvares benægtende: Finder punkt 7, litra b), andet alternativ, i bilag I til VVM-direktivet (anlæg af motortrafikveje) anvendelse på en vejudvidelse inden for et bebygget område som omhandlet i ECE-aftalen om internationale hovedtrafikåre?[Org. s. 4] III. I sagen med journal-nr. 8 B 15.1296 fastsættes sagens værdi ved ændring af kendelsen afsagt af Verwaltungsgericht Ansbach af 14. juli 2014 for begge retsinstanter til hver 30 000 EUR. IV. I sagen med journal-nr. 8 B 15.1297 fastsættes sagens værdi for ankesagen til 15 000 EUR.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Transport- og Bygningsministeriet	Dom	24.11.16
C-541/15	<p>Freitag</p> <p>Skal artikel 18 og 21 TEUF fortolkes således, at</p>	Social- og Indenrigsministeriet Udlændinge-,	GA	24.11.16

	<p>myndighederne i en medlemsstat er forpligtet til at anerkende en navneændring for en statsborger i den pågældende medlemsstat, hvis denne samtidig er statsborger i en anden medlemsstat, og i denne medlemsstat gennem en navneændring, som ikke er knyttet til en familieretlig statusændring, har fået sit oprindelige, ved fødslen givne efternavn (tilbage), selvom generhvervelsen af navnet ikke er sket under familiemedlemmets sædvanlige ophold i den anden medlemsstat og efter hans ansøgning?</p>	<p>Integrations-, og Boligministeriet</p>		
C-489/15	<p>CTL Logistics</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 30, stk. 1, første punktum, stk. 2, stk. 3, stk. 5, første afsnit, stk. 6, i direktiv 2001/14/EF fortolkes således, at krav om tilbagebetaling af afgifter for benyttelse af infrastruktur, som er aftalt eller fastsat mellem en infrastrukturforvalter og en ansøger i en rammeaftale, er udelukket, hvis sådanne krav ikke gøres gældende ved de procedurer, der er fastsat for det nationale tilsynsorgan, og de tilsvarende retslige procedurer, i forbindelse med hvilke disse afgørelser fra tilsynsorganet efterprøves? 2. Skal EU-retlige bestemmelser, navnlig artikel 30, stk. 1, første punktum, stk. 2, stk. 3, stk. 5, første afsnit, stk. 6, i direktiv 2001/14/EF fortolkes således, at krav om tilbagebetaling af afgifter for benyttelse af infrastruktur, som er aftalt eller fastsat mellem en infrastrukturforvalter og en ansøger i en rammeaftale, er udelukket, hvis de omtvistede afgifter ikke forudgående er blevet forelagt det nationale tilsynsorgan? 3. Er en civilretlig efterprøvelse af rimeligheden af afgifter for benyttelse af infrastruktur på grundlag af en national civilretlig bestemmelse, som giver domstolene mulighed for at kontrollere rimeligheden af fastsættelsen af en ydelse, når denne fastsættes ensidigt af den ene part, og eventuelt selv ved egen afgørelse at fastsætte den ud fra et rimeligt skøn, forenelig med EU-rettens bestemmelser, som forpligter infrastrukturforvalteren til at overholde generelle retningslinjer for fastsættelsen af afgiften såsom kravet om omkostningsdækning (artikel 6, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF) eller kriterierne vedrørende markedsbæredygtigheden (artikel 8, stk. 1, direktiv 2001/14/EF)? 4. Hvis tredje spørgsmål besvares bekræftende: Skal den civile domstol ved sin skønsudøvelse overholde kriterier i direktiv 2001/14/EF vedrørende fastsættelsen af afgifterne for benyttelse af infrastruktur, og i givet fald hvilke? 5. Er den civilretlige efterprøvelse af afgifters rimelighed på grundlag af den i spørgsmål 3 nævnte nationale bestemmelse forenelig med EU-retten, for så vidt som de civile domstole fastsætter afgiften under afvigelse fra jernbaneforvalterens generelle afgiftsprincipper og -størrelser [org. s. 3], selv om jernbaneforvalteren ifølge EU-retten er forpligtet til at sikre ikkediskriminerende ligebehandling af alle adgangsberettigede (artikel 4, stk. 5, i direktiv 2001/14/EF)? 6. Er den civilretlige</p>	<p>Transport- og Bygningsministeriet</p>	<p>GA</p>	<p>24.11.16</p>

	<p>rimelighedsefterprøvelse af en infrastrukturforvalters afgifter forenelig med EU-retten i betragtning af den omstændighed, at EU-retten lægger til grund, at tilsynsorganet har kompetence til at træffe afgørelse om uenigheder mellem infrastrukturforvalteren og den adgangsberettigede om afgifterne for benyttelse af infrastruktur eller om størrelsen eller strukturen af de afgifter for benyttelse af infrastruktur, som den adgangsberettigede skal betale eller ville skulle betale (artikel 30, stk. 5, tredje afsnit, i direktiv 2001/14/EF), og at tilsynsorganet i lyset af potentielt mange tvister ved forskellige civile domstole ikke længere ville kunne sikre en ensartet anvendelse af jernbanelovgivningen (artikel 30, stk. 3, i direktiv 2001/14/EF)? 7. Er det foreneligt med EU-retten, navnlig artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/14/EF, hvis nationale bestemmelser forlanger en beregning af samtlige infrastrukturforvalterens afgifter for benyttelse af infrastruktur, som udelukkende er baseret på direkte omkostninger?</p>			
C-461/14	<p>Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien Påstande: Det fastslås, at Kongeriget Spanien indtil den 29. juli 2008, der er datoen for udpegning af et særligt beskyttet område for fugle, har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i direktiv 85/337/EØF (1) som ændret ved direktiv 97/11/EF (2) og 2003/35 (3) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, artikel 4, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF (4) om beskyttelse af vilde fugle, og tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EF (5) om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter fra den nævnte dato for udpegningen af et særligt beskyttet område for fugle. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Energistyrelsen Miljøstyrelsen	Dom	24.11.16
C-367/15	<p>Stowarzyszenie Olawska Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157[, s.] 45) fortolkes således, at en indehaver af ophavsrettigheder, der er genstand for krænkelse, kan kræve erstatning i henhold til almindelige ophavsretlige principper for den skade, som den pågældende har lidt, eller betaling af et beløb, der svarer til det dobbelte eller i tilfælde af forsætlig krænkelse [org. s. 2] det tredobbelte af det passende vederlag, uden at det er nødvendigt at godtgøre, at der er lidt et tab, og at der foreligger årsagsforbindelse mellem det forhold, der har forvoldt krænkelsen af ophavsrettigheden, og det lidt tab, når det fremgår af artikel 13 i direktiv 2004/48, at retten fastsætter erstatningen under hensyntagen til de aspekter, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), og at den udelukkende som et alternativ, når det er hensigtsmæssigt, kan fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af de elementer, der er nævnt i direktivets artikel 13, stk. 1, litra b)? Er det i</p>	Kulturministeriet	GA	24.11.16

	overensstemmelse med direktivets artikel 13 på begæring af den berørte part at tildele erstatning med et fast beløb, der er fastsat på forhånd, og som udgør det dobbelte eller det tredobbelte af det passende vederlag, når der henses til, at det fremgår af 26. betragtning til direktivet, at direktivets formål ikke er at indføre en pligt til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf?			
Forenede sager C-408/15 P og C-409/15 P	<p>Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske (appel)</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Retten begik en retlig fejl i sin kendelse i sag T-559/14, da den fastslog, at appellanterne ikke er individuelt berørt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere (1). Rettens kendelse i sag T-559/14 ophæves i sin helhed, og det fastslås, at appellanterne er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning, og dermed, at annullationssøgsmålet skal antages til realitetsbehandling. Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling.</p> <p>ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV m.fl. mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union (appel)</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Retten begik en retlig fejl i sin kendelse i sag T-560/14, da den fastslog, at appellanterne ikke er individuelt berørt af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 511/2014 af 16. april 2014 om de overholdelsesforanstaltninger fra Nagoyaprotokollen om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer, som brugere i Unionen skal respektere (1). Rettens kendelse i sag T-560/14 ophæves i sin helhed, og det fastslås, at appellanterne er umiddelbart og individuelt berørt af den anfægtede forordning, og dermed, at annullationssøgsmålet skal antages til realitetsbehandling. Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	24.11.16
C-544/15	<p>Fahimian</p> <p>1a. Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste fortolkes således, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne ved undersøgelsen af, om en tredjelandstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de i direktivets artikel 7-11 nævnte formål,</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Udlændinge-, Integrations-, og Boligministeriet	GA	29.11.16

	<p>betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, råder over en skønsmargin, som danner grundlag for, at myndighedernes vurdering kun i begrænset omfang er underlagt en retslig efterprøvelse? 1b. Såfremt spørgsmål 1a besvares bekræftende: Hvilke retlige grænser er medlemsstaternes kompetente myndigheder underlagt ved vurderingen af, om en tredjelandsstatsborger, der ansøger om indrejse med henblik på de formål, der er nævnt i artikel 7-11 i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, skal betragtes som en trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, især med henblik på de faktiske omstændigheder, der skal lægges til grund for vurderingen, og bedømmelsen af disse? 2. Uafhængigt af besvarelsen af spørgsmål 1a og 1b: Skal artikel 6, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste, fortolkes således, at medlemsstaterne ifølge denne er beføjet til under faktiske omstændigheder som i den foreliggende sag, hvor en tredjelandsstatsborger fra Iran, der har erhvervet sin kandidatgrad i Iran på Sharif University of Technology (Teheran), som er specialiseret i teknik, ingeniørvidenskaber og fysik, ønsker at indrejse med henblik på at blive optaget på et ph.d.studium på området for IT-sikkerhedsforskning i projektet »Pålidelige indlejrede og mobile systemer«, navnlig udvikling af effektive beskyttelsesmekanismer til smartphones, at nægte den pågældende indrejse på deres område med henvisning til, at det ikke kan udelukkes, at de kompetencer, der opnås i forbindelse med forskningsprojektet, kan blive misbrugt i Iran, f.eks. til fremskaffelse af fortrolige informationer i vestlige lande, med henblik på intern undertrykkelse eller generelt i forbindelse med krænkelser af menneskerettigheder?</p>			
T-279/11	<p>T&L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen</p> <p>Påstand: Sagen antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 263, stk. 4, TEUF og/eller ulovlighedsindsigelsen i henhold til artikel 277 TEUF antages til realitetsbehandling vedrørende forordning nr. 222/2011, forordning nr. 293/2011, forordning nr. 302/2001 og forordning nr. 393/2011. Forordning nr. 222/2011 om ekstraordinære foranstaltninger med hensyn til at bringe sukker og isoglucose uden for kvoten i omsætning på EU's marked med nedsat overskudsafgift i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning nr. 293/2011 om fastsættelse af tildelingskoefficient, afvisning af yderligere ansøgninger og afslutning af perioden for</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	29.11.16

	<p>indgivelse af ansøgninger for disponible mængder af sukker uden for kvoten, der skal sælges på EU's marked med nedsat overskudsafgift annulleres. Forordning nr. 302/2001 om åbning af et toldkontingent for undtagelsesvis import af visse sukkermængder i produktionsåret 2010/11 annulleres. Forordning 393/2011 om tildelingskoefficienten for udstedelse af de importlicenser, der er ansøgt om fra 1. til 7. april 2011 for sukkerprodukter under visse toldkontingenter, og suspension af indsendelse af ansøgninger om sådanne licenser, annulleres. Subsidiært fastslås, at ulovlighedsindsigelsen mod artikel 186, litra a), og artikel 187 i forordning nr. 1234/2007 antages til realitetsbehandling, og disse bestemmelser kendes ulovlige samt at de anfægtede forordninger, der direkte eller indirekte er udstedt med hjemmel i disse bestemmelser, annulleres. EU, der er repræsenteret ved Kommissionen, tilpligtes at erstatte det tab, sagsøgerne har lidt som følge af Kommissionens tilsidesættelse af sine retlige forpligtelser og størrelsen af denne erstatning for det tab, som sagsøgerne har lidt i perioden fra den 1. oktober 2009 til den 31. marts 2011, fastsættes til 35 485 746 EUR samt de øvrige tab, sagsøgerne har lidt efter dette tidspunkt. Alternativt fastsættes erstatningen til et andet beløb, som afspejler det tab, som sagsøgerne har lidt eller vil lide, og som vil blive nærmere fastsat af sagsøgerne i løbet af denne sag, især med henblik på at tage hensyn til fremtidige tab. Der fastsættes renter beregnet på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer på det pågældende tidspunkt, forhøjet med to procentpoint, eller en anden passende sats efter Rettens bestemmelse af det skyldige beløb, fra datoen for dommens afsigelse, og indtil betaling af den skyldige hovedstol sker. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>			
T-720/14	<p>Rotenberg mod Rådet</p> <p>Påstande: Rådets afgørelse 2014/508/FUSP og Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 826/2014 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Udenrigsministeriet	Dom	30.11.16
C-689/15	<p>W. F. Gözze</p> <p>Sagen vedrører: 1. Kan anvendelsen af et individuelt varemærke som kvalitetscertificering udgøre varemærkemæssig brug som omhandlet i artikel 9, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker i forhold til de varer, som kvalitetscertificeringen anvendes for? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal et sådant varemærke erklæres ugyldigt i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra g), i [forordning nr. 207/2009], eller erklæres fortabt ved</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	01.12.16

	tilsvarende anvendelse af samme forordnings artikel 73, litra c), hvis varemærkeindehaveren ikke gennem regelmæssige kvalitetskontroller hos sine licenstagere sikrer rigtigheden af de forventninger til kvaliteten, som tegnet er forbundet med i handelen?			
C-298/15	<p>Borta</p> <p>1. Skal bestemmelserne i artikel 37, 38, 53 og 54 i direktiv 2004/17 forstås og fortolkes, enten samlet eller hver for sig (dog ikke begrænset til disse bestemmelser) således, at: (a) de er til hinder for en national regel, hvorefter hovedentreprisen som identificeret af den ordregivende myndighed i et tilfælde, hvor underentreprenører har fået til opgave at udføre en bygge- og anlægskontrakt, skal udføres af leverandøren? (b) de er til hinder for en ordning, der er fastsat i udbudsdokumenterne, hvor leverandørers faglige kapacitet kumuleres, således som specificeret af den ordregivende myndighed i de omtvistede udbudsbetingelser, der kræver, at den del, som udgør den relevante økonomiske aktørs (partner i en fælles aktivitet) faglige kapacitet, skal svare til den del af den specifikke entreprise, som denne faktisk skal udføre i henhold til den offentlige indkøbskontrakt?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	01.12.16